

17-12-2015 ΕΣΠΕΡΑΣ

† Μνήμη τοῦ εν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Διονυσίου τοῦ νέου,
Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐκ τῆς
νήσου Ζακύνθου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία
εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

”Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι
φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ἔύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἐγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

”Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Сκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

”Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

”Εξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

”Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος,
ἔκει ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ
μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἔκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ
καπνίζονται.

”**Ἄ**σω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

’**Η**δυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὔφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

’**Ε**κλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

’**Ο** ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

’**Ω**ς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν ...

’**Ἄ**λληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

’**Η** ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: ’**Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

’**Υ**πὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

’**Υ**πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (Μονής Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόαντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: ‘**Α**μήν.

Εἰς δὲ τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ιστῶμεν Σπίχους σ', καὶ
ψάλλομεν Σπιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἅγίου.
Ὕχος β'. Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὕχος ~~Δι~~ Δι

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει ει ει
σα α ακουσο ον μου ει σα α κου ου σον
μου Κυ υ ρι ι ι ε ⁶ Κυ ρι ε ε
κε κρα ξα προς σε ει ει ει σα α ακουσο ον
μου ^{Δι} προ ο ο σχες τη φω ω νη η τη ης δε ε
ε η η η σε ε ω ω ως μου ⁶ εν τω κε
κρα γε ε ναι αι αι με προς σε ε ε ^{Δι} ει
σα α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι
^{Δι}

ι ι ε

Κατευ θυν θη τω η προσε ευ χη η η μου
 ως θυ υ μι α μα α ε ε ε νω ω ω πι
 ο ον σου ε παρ σις των χει ει ρω ω ων μου
 θυ σι ι α ε σπε ρι νη η η ει σα α
 κου σο ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ε

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε
 ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Δεῦτε ὁ χορὸς Αἰγινητῶν, μετὰ Ζακυνθίων
 συμφώνως, ὑμῶν τιμήσωμεν, γόνον ἡμεῖς
 ἔκλαμπρον, ὑμεῖς ποιμένα καλὸν καὶ
 σκιρτῶντες ἐν πνεύματι, Θεῷ δῶμεν δόξαν, τῷ

καταξιώσαντι, ἄμφω πλουτῆσαι λαμπράν,
σκέπην τοῦ κλεινοῦ Ἱεράρχου, νῦν Διονυσίου
καὶ τοῦτον, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Ἐ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε

μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ

χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ ρι ον

Δεῦτε ὁ χορὸς Αἰγινητῶν, μετὰ Ζακυνθίων
συμφώνως, Ὅμων τιμήσωμεν, γόνον ἡμεῖς
ἐκλαμπρον, Ὅμεῖς ποιμένα καλὸν καὶ
σκιρτῶντες ἐν πνεύματι, Θεῷ δῶμεν δόξαν, τῷ
καταξιώσαντι, ἄμφω πλουτῆσαι λαμπράν,
σκέπην τοῦ κλεινοῦ Ἱεράρχου, νῦν Διονυσίου
καὶ τοῦτον, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ

πι σατω I σρα ηλ ε πιτον Ku ρι ον

Δ

"Εφης Παγκρατίω ιερεῖ, πτῶσιν ἐκ χειρῶν
θείου Ἀρτου, ιερουργοῦντί ποτε, σφόδρα
νουθετῶν αὐτὸν θείοις προσέχειν καλῶς· ὁ δὲ
ἄγαν ἐθαύμασε, πλουσίαν ἐξ ὕψους, χάριν τὴν
δοθεῖσάν σοι, ἀνακαλύψεως, χάριν ἀρετῶν σου
ἐνθέων· ὅθεν καὶ τοῦ Πνεύματος ὄντως, σκεῦός
σε ἥγήσατο θεόπνευστε.

Δ οι πα ρα τω Ku ρι ω το ε λε

Δ ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρωσις και

αυ τος λυ τρωσε ται τον I σρα ηλ εκ πα

σων^{ν'}των α νο μι ων αυτου Δ

"Εφης Παγκρατίω ιερεῖ, πτῶσιν ἐκ χειρῶν
θείου Ἀρτου, ιερουργοῦντί ποτε, σφόδρα
νουθετῶν αὐτὸν θείοις προσέχειν καλῶς· ὁ δὲ
ἄγαν ἐθαύμασε, πλουσίαν ἐξ ὕψους, χάριν τὴν
δοθεῖσάν σοι, ἀνακαλύψεως, χάριν ἀρετῶν σου
ἐνθέων· ὅθεν καὶ τοῦ Πνεύματος ὄντως, σκεῦός

σε ἥγήσατο θεόπνευστε.

Ἄι νει τε τον Κυρίον παντα τα τα
 ε θνητά ε παινε σα τε Αυτον πα αν
 τες οι οι λα Α οι

“Οτε σου τὸ πνεῦμα τὸ σεπτόν, ἀμεμπτον
 τῷ κτίστῃ ἀπέδως, πρὸς οὐρανίους σκηνάζεις, τότε
 σου τὸ ἄγιον σκῆνος κατέλιπες, ἐπὶ γῆς
 θαυματόβρυτον· καὶ νῦν ἐν Ζακύνθῳ,
 θαυμαστῶς ἀπόκειται, τῷ θεοσέπτῳ Ναῷ, ἀεὶ^{τότε}
 πολιτῶν προστατεῦον, τούτων ἐκπληροῦν τὰς
 αἰτήσεις, πάντοτε ἐν πᾶσιν ὡς πανθαύμαστε.

Ο τι ε κραται ω θη το ε λε ος
 αυ του εφ η μας και η α λη θει α
 του Κυριου με ε νει εις τον αιωνα να

“Ωφθης ἥγουμένῳ Δανιήλ, ὀφθαλμοφανῶς
 ἐν τεμένει, ἐκτὸς σῆς λάρνακος, πάντα ἀφελῶν
 αὗτοῦ, τὸν δισταγμόν της ψυχῆς· αὐτοψεὶ γὰρ

έώρακε, θυτῶν λευκοφόρων, μέσον σε
ιστάμενον, καὶ διακόνων λαμπρῶν, οἵα
λειτουργούντων σοι μάκαρ, ως ἀρχιερεῖ ἐν τῷ
βίῳ, θεοπρεπεστάτῳ Διονύσιε.

Δόξα. Ὁ Χρος πλ. β'.

Ὕχος πτῶ Πά

π
πε ε Δο ο ο ο ζα Πα α τρι ι ι
ι ι και αι αι γι υι ω Δ και Α γι ι ω
πνευ μα α α τι π
π Του δι δα σκαα λουου ου Χριστου Δ
εν Ευ αγ γε λι ω α κου σας λε ε ε
γο ο ο ον τος Δ εν του τω γνω ω σο ο ον
ται αι αι πα α αν τες Δ ο τι ε μοι μα θη ται
ε ε στε Δ ε αν α γα πην ε χη τε εν α αλ
λη λοις Δ ευ και ρως τω ερ γω ω μα α α θη
της α νε δει χθη ης δο ο κι ι μος ρ α γι

ω ω ω ω τα α τε Παα α α τερ π τον
 γαρ πι κρωθια να α ατωτου βι ι ου στε ρη
 η σαν τα Δ Κωνσταν τι ι νο ο ον σου τον
 γνησιον συ υ υ υγγο ο νον ρ γλυ κυ τα
 α τοι οι οις σου ου ου τρο ο ο ποις υ πε δε
 ξω ω ω γλυ κυ υ υ θυ υ υ με ρ θυ
 μου δι ω κον των τον δε ρυ σα α με ε ε
 νος Δ εν α πο κρυ φω τη ρη η η η σας ρ
 και αν τι ι θι α να α α του ου ρ το ζη
 ην α α αν τα πε ε ε δωω ω ω κας π ερ
 γον ο ον τως πα ρα α α α α δο ο ο ο

ο ζον ^γ και αι υ περ φυ υ σιν ειρ γα α
 σω ω ω μνη σι ^ι ^ι θε ε ε ε ε ^ο ^Δ τοις
 πε ρασι πο λυ θρυ υ λη η η τον και ψυ
 χη η η ης γε ε εν ναι αι αι αις και φι
 λο θε ε ου ου ου αν τα α α ^{ξι} ^ι ^ι ^ι ον
 δι ο παρ ρη σι αν ε χων προς Κυ ρι ^ι
 ον ^Δ ^ο I ε ρα αρ χα πα νε ε ευ φη η
 η με ^χ εκ τε νως ^ι κε ε τε ε ευ
 ε ει ρη η νη η ην πλου ου ου σι ^ι ^ι ^ι
 αν ^Δ δω ρη θη η ναι τη πο ο ο ο ο ο ο
 λει ει ει σου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου τη α γλα ο φα νως
 εκ τε ε ε λου ου ου ση η την λαμ πραν
 και πα νε ε ο ορ τον μνη η η μη η η
 ηνσου π

Και νῦν... Προεόρπον
 ᾧχος πλ. β'.

π ^π Και αι νυ υ υ υν και α α ει ^Δ ^ρ και εις τους
 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω νων
 α α α μην π
 π ^π Κπη η λαι αι ο ο ον ε ε ευ τρε ε πι
 ζου ^ρ ^Δ η Α μνα ας γα αρ η η η κει ει ^Δ ^ρ
 εμ βρυ ον φε ε ρου σα α Χρι ι ι στον π

φα ατ νη η δε ε ε υ υ υ πο ο δε χου Δ
 τον τω λο γω λυ υ σα α αν τα της α
 λο ο ο γου πρα α α ξε ε ε ε ε ως Δ
 η μα ας τους γη η γε ε ε νεις π Ποι με
 ε νε ε ες α α α γρα αυ λουν τες ρ μαρ
 τυ ρει ει ει ει τε θα α αυ μα το ο
 φρι ι ι κτον π και Μα α γοι εκ Περ σι
 ι ι ι δος Δ χρυσον και λι βα α α νο ο
 ον και αι σμυ υ υ υ ρ ναν ρ τω βα σι λει ει προ
 σα α ξα α α τε π ο τι ω ω ω φθη
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ος Δ εκ Παρ θε ε ε

νουου Μη η η τρος π ον περ και κυ ψασαδου
 λι ι κως π η Μη τηρ προ ο ο σε κυ υ υ υ
 νη η η σε π και προ σε φθεγ ξα το τω εν
 α γκα α λαις α α αυ της πω ω ως ζ
 ε ε ε νε σπα α α ρη η η ης μοι Δ η
 πως μοι ε ε ε νε ε ε φυ υ υ ης
 ο λυ τρω τη η ης μου και αι αι Θε ε ε
 ο ο ο ο ος Ζ Δ

Εἰσοδος, Φῶς ἵλαρόν

Ἅγιος Δί

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
 υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι
 νον ς υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον και
 α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Ζι
 ο ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει
 ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Ζι ε ε

Θε ε ε ου ου ^B ζω η ηη η η η η η η ην ο ο
δι ι δου ους ⁶ δι ο ο ο ο ο ο κο οσμος ^{ζ'}
^B σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ^M ^Δ

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΖΕΜΕΝΟΝ ΉΧΟΝ

Προκείμενον
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας
Ἡχος πᾶς Νη

Ἐδού δη εν λογ ει ει τε τον Κυ
ριον παντες οι δουουλοι Κυ ρι ου δι
(Δις)

Στίχ. Οι ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐδού δη εν λογ ει ει τε τον Κυ
ρι ι ον παντες οι δουουλοι Κυ ρι ι ου που
ου ου ου ου ου δι

Προκείμενον
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας
Ὕχος δι

Ὕχος δι

Ἄ ρι ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
ον (Δις)

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου.

Ἄ ρι ρι ος ει σα κου σε ται αι μου εν
τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Προκείμενον
 Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας
 Ἡχος ἣ Πα

Ἐπὶ τῷ θεῷ λεοντὶ σου Κυρὶ εἰ κατὰ διώξει με δὲ πασαῖς ταῖς ημέραις της ζωῆς μου (Δίς)

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ύστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἔκει με κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: Ἐπὶ τῷ θεῷ λεοντὶ σου Κυρὶ εἰ κατὰ διώξει με δὲ πασαῖς ταῖς ημέραις της ζωῆς μου οὐ οὐ

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας
Προκείμενον
Ὕχος πᾶς — Κεφαλή

χ τετάρτης + υ νο μα τισουσωσον
 θε ος εν τω ο νο μα τισουσωσον
 με γ και εν τη δυνα μει σου κρι νει ει ει εις
 με ρ (Δις)

Στίχ. Ό Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου, ἐνώτισαι τά ρήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. χ τετάρτης + υ νο μα

τισουσωσον με γ και εν τη δυνα μει σου
 κρινει ει εις με ε ε ρ

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος πτῶτος Βούλας

Ἄ Η βο η θει α α μου πα ρα Κυ ρι ου
 του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και την
 δις (Δίς) έγην

Στίχ. Ὑρα τούς ὀφθαλμούς μου εἰς τά ὄρη,
 ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον.

έ Η βο η θει α α μου πα ρα
 Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
 νο ον και την γη η ην

Τῇ Παρασκευῇ Ἐσπέρας

Ὕχος Βαρύς ἦ

τὸ Θεὸς αντιληπτῶν εἰς τὸ ε
 λεοφόρον προφῆτα ασει με
 (Δίς)

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, ὁ
 Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
 λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον.

τὸ Θεὸς αντιληπτῶν εἰς τὸ ε
 λεοφόρον προφῆτα ασει με ε
 εἶπεν

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 10, 7 & 3, 13-16 & ἐκλογὴ)

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία
Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος
ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θηητὸς ὃς εἰδε
φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ
χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς, τιμιωτέρα δὲ
ἐστι λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ
οὐδὲν πονηρόν, εὔγνωστὸς ἐστι πᾶσι τοῖς
ἔγγιζουσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον
αὐτῆς ἐστιν· ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς
ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ
γλώσσης φορεῖ· τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὡ^ν
τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος,
ὅς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἔξοδοι μοι
ἔξοδοι ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ
Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ
προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων, ὅτι ἐγὼ ἡ
σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ
ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην· ἐμὴ βουλὴ καὶ
ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἴσχυς. Ἐγὼ
τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἵ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες
εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν, νοήσατε τοίνυν

άκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά, ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἔβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη φευδῆ, μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου. Οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες, πάντα εὔθεα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοῖς εὔρισκουσι γνῶσιν· διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 31-32 & 11, 1-12)

Сτόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται, χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται, ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗτον εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾶ σοφίαν, τελειότης εὔθεων ὀδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς, οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετάμελον,

πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὁρθοτομεῖ ὅδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὁρθῶν ρύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὅλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὅλυται. Δίκαιος ἐκ θύρας ἔκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ παραδίδοται δὲ ἀσεβής, ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη, ἥρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἦ δόλος ἀπατῆσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ

φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ δεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον, τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοὶς αὐτοῦ.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὑσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)

὾τι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἔλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοί Κύριε.

‘Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ο Χορός: Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπί τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἵ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Ψάλλομεν

Τὸ Ἰδιόμελο.

Ὕχος α'

π^q ^M π ^π Τω μα ται ο φρο νι βι ω α πο τα
ξα με ε νος του πο λυ πλα νου ου κο ο ο σμου π^q
ε ξω ε γε νου θε ο ο λη η πτε ^π και α
πλε ε τω ω πο ο θω ^π τω Χρι στω η
η κο λου ου ου θη η η σας ^π ο που γαρ
Θε ος ο πο θου με ε νος κο σμος ο ο λος κα
τα πε ε φρο ο ο νη η η ται ^π δι ο ε

ρη μι κως τον βι ον α γειν η ρε τι ι σας π η και
εν σω μα τι ως α σω ω μα τος πο
ο λι τε ε ευ ε ε ε σθαι π η μιν δε α
στηρνε ο φα νης τυ υγχα α α νεις π μαρ μα
ρυ γαις ευ σε βειας δι ι α α λα αμ πων
και ψ χας των πι στως σε υ μνου ου ουν τω
ων π φω τι ζων εν πνε ευ μα τι α ζι
υ υ υ υ μνηη η η τε ε ε ε π

Πλαγίου Τετάρτου, Χορωδιακά
‘Ηχος πλὴ Νη̄

ρι ε ε λε η σον λ
 ρι ε ε λε η σον Δ
 ρι ε ε λε η σον 6
 ρι ε ε λε η σον Δ
 ρι ε ε λε η σον Δ
 Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ
 Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ
 Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ
 Δ Πα ρασχου Κυ ρι ε λ
 Δ Πα ρασχου Κυ ρι ε Δ
 Δ Πα ρασχου ου Κυ ρι ε Δ
 Δ Πα ρασχου Κυ ρι ε λ
 Δ Πα ρασχου Κυ ρι ε λ

ρι ε ε λε η σον λ
 ρι ε ε λε η σον Δ
 ρι ε ε λε η σον 6
 ρι ε ε λε η σον Δ
 ρι ε ε λε η σον Δ
 Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ
 Δ Πα ρασχου Κυ ρι ε λ
 Δ Πα ρασχου Κυ ρι ε Δ
 Δ Πα ρασχου ου Κυ ρι ε Δ
 Δ Πα ρασχου Κυ ρι ε λ
 Δ Πα ρασχου Κυ ρι ε λ

6 λ Ḳα ρασχου Ku ρι ε 6 λ

6 λ Y περ α γι α Θε ο το κε 6 λ σωσονη

μας Δ

Δ λ C 01 01 01 01 01 01 01 01 01 01 01 Ku u

υ υ ρι ε 6 λ

6 λ Δ μην 6 λ

‘Ηχος π̄q ‘Εναρμόνιος

π K ρι ε ε ε λε ε η σον Δ π

π K ρι ε ε ε λε η σον Δ

π K ρι ε ε ε λε η η σον x q

χ q K ρι ε ε ε ε λε ε η η σον x q

χ ^π Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^{κ π} π
π ^π Πα ρασχου Κυ ρι ε ^{κ μ} π
π ^{μ π} Πα ρασχου Κυ ρι ε ^π π
π ^{π κ} Πα ρασχου Κυ ρι ε ^{δ π} χ
χ ^κ Πα ρασχου Κυ ρι ε ^δ ^π π
π ^π Πα ρασχου Κυ ρι ε ^κ ^δ δ
δ ^δ Πα ρασχου Κυ ρι ε ^κ ^μ ^π δ
δ ^π Πα ρασχου Κυ ρι ε ^κ ^μ ^π π

17-12-2015 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν
Ἐπιλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων

χ ^Δ — — — + — — — — —
Δ **K**υ ρι ε ε λε η σον Δ **K**υ ρι ε
 — — — — — — — — —
 ε λε η σον Δ **K**υ ρι ε ε λε η σον β
 ρι ε ε λε η σον Δ **K**υ ρι ε ε λε η σον Δ **K**υ ρι
 — — — — — — — —
 ε ε λε η σον Δ **K**υ ρι ε ε λε η σον β
 ρι ε ε λε η σον Δ **K**υ ρι ε ε λε η σον Δ **K**υ ρι
 — — — — — — — —
 ε ε λε η σον Δ **K**υ ρι ε ε λε η σον β
 σον β **Κ**ΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

χ ^Π — — — + — — — — —
π **K**υ ρι ε ε λε η σον χ **K**υ ρι ε
 ε ε λε η σο ο ο ο ο ο ο ον ο **K**υ υ ρι
 ε ε λε ε η σον π

Θεοτόκε Παρθένε
Ἅγιος πάτη — Κε

χ Δ K ο
ÿ Θε ο το ο κε ε ε ε Πα αρ θε ε ε
χ M ο K
νε ρ Χαιαι αι αι ρε ε ε ð Κε χα ρι τω με
ε νη η η η Μαα ρι ι ι α ο Κυ υ υ υ
ρι ι ος με ε ταα σου ου π ευ λο ο ο ο
γη η με ε ε ε νη ο Συ υ ε ε εν γυ
υ ναι αι αι ζι ο και ευ λο ο ο ο γη η
με ε ε ε νος ο καρ πο ο ο ος τη ης κοι
λι ι α ας σου ου π ο ο ο ο ο τι ο Σω
τη η ρα α α ε ε τε ε ε κες ο τω
ωνψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ων ο

17-12-2015 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Κ
χ Πλουσι οι ε πτωχευ σαν και ε πει
να σαν οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον
η ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος
α γα θου ρ

Το τέλος τοῦ τρίτου. ρ παν το ος α γα

θουου ουου ουου ουου ρ

Εἰς τὸν Στίχον, Σπιχηρὰ προσόμοια.
Ὕχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκηπικῶν ἀληθῶς.

Ἄνθος ἐκ γῆς Ζακύνθου τερπνόν,
ἀναβλαστῆσαν εὐωδίας τῆς χάριτος, ἐκχέει τὰς
μυριπνόους, ταῖς διανοίαις πιστῶν, ὁ κλεινὸς
Πατέρων Διονύσιος. Πηγή τε ἀέναος, τῶν
ἰάσεων πέφυκε, πέλαγος θεῖον, τῶν θαυμάτων
ἀκένωτον. Ἐκκλησίας δέ, ὁ φωστὴρ ὁ
λαμπρότατος, φέγγος φαῖνον τὸ ἄδυτον, τοῖς
πέρασι σήμερον, ἐν τῇ λαμπρᾷ αὐτοῦ μνήμῃ, ἦν
ἐκτελοῦντες δοξάζομεν, Χριστὸν τὸν Σωτῆρα,
τὸν δοξάζοντα τοὺς τοῦτον, θερμῶς δοξάζοντας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ δσίου αὐτοῦ.

Ἐστερξας συμπαθῶς σπλαγχνισθείς, τὸν
μιαιφόνον σου δμαίμονος δέξασθαι· καὶ τοῦτον
δὴ εἰσοικίσας, μετὰ ἀδόλου στοργῆς, μυχοῖς
ἐνδοτάτοις ἐγκατέκρυψας, χειρῶν ἐκρυόμενος,
τῶν ζητούντων τὸν ἄνθρωπον, δεινῶς σπαράξαι,
ἀπηνὴ ἀλιτήριον, ἐν οἰκήματι, ὡς κατώκεις
πανόλβιε· τοῦτο δὲ ὅλον ἐπραξας πληρῶσαι
βουλόμενος, τὴν ἐντολὴν τοῦ Δεσπότου,
κακοποιοῦντας κελεύοντος, φιλεῖν δλοφύχως,
καὶ πολλὴν ἀμνησικάκοις, χάριν παρέχοντος.

Στίχ. Οι Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις ὁ τῶν Στροφάδων φρουρός, καὶ μοναζόντων τῶν ἔκεī ὁ παράκλητος, διώκτης τῶν πολεμίων, καὶ πειρατῶν ἀσεβῶν, κατὰ τῶν ὁσίων τὰ ὅρματα, ζητούντων ἐκάστοτε, ἔξαρπάσαι σπαράξαι τε, ἀναχαιτίζων, κραταιᾶ ἀντιλήψει σου, καὶ προπύργιον τῆς Μονῆς ἐνδεικνύμενος· ὅντως ἀκαταμάχητος, καὶ στῦλος καὶ στήριγμα, τῶν Ἱερῶς ἀσκουμένων, ὑπογραμμός τε σωτήριος, καὶ τύπος ὑπάρχων, Διονύσιε διό σε, νῦν μακαρίζουσι.

Δόξα. Ὁχος πλ. δ^ι.

Ωχος πλ. Νη

Δο ο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
 αι γι υι ω ω ω λκαι α γι ι ω ω Πνε
 ε ε ε ε ευ μα α α α α Πνε ευ μα τι Δ
 Δων κλει νων προ πα το ο ο ρων τα ας α
 ρε τας Δ ε μι μη σω κατ ι ι χνος θε ε
 σπε ε ε σι ι ι ι ε Δ Α βρα αμ το φι
 λο ξε ε νον Ι α κωβτε το ο α κα ακον και
 Ι ω ω β το ο α α α με ε ε εμ πτον Δ
 Μω υ σε ως το ο α πλα αστον λκαι Δαυ
 ιδ βα σι λε ω ω ως το ο πρα α α ον το

συμπα θε ες και φι ι λο ο ο στοο ο
 ορ γον **δι** δι ο Χρι στος και ζων τα και με
 τα α α σταν τα α σε ε **λα** θε ο ση μει ει
 αι αις και αι τε ε ε ρα α α α σιν **δι** α
 φθο νως ε δο ξα α σε ε **δι** και τη σε πτη
 Ε ε εκ κλη η σι ι ι α ως α ρε των εν θε
 ε ε ω ων **λα** κει μη η λι ι ον πα α ρε
 ε ε θε ε ε το **δι** εν η ε στω ω ω
 τες ψα λμι κω ως βο ο ω ω με ε ε εν
 σοι **δι** την πο ο λι ιν σου την ε νεγ κα με
 ε ε ε νην και πα α α σαν αλ λο δα πην

Ο ορ θο ο δο ο ο ζω ων ^Δ**λ**ταις προς Θε ον
 σου ου ου πρε ε σβει ει ει αις ⁶**λ** α α γι ε
 δι 1 1 α φυ υ υ υ λα α α ατ
 τε **λ**

Και νυν. ⁷Ηχος πλ. δ^ν.
 Προεόρπιον.

^N
λ Και νυ υν και α ει ⁶**λ** και εις του ους
 αι αι ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
 α α α μην **λ**
λ Υ πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε εμ ^Δ**λ**την του
 ου Θε ου Μη τρο ο ο πο ο ο ο λιν **λ** φω ω
 ως γαρ το ο α α α α α δυ υ υ υ τον **λ**

ε πι σε ε γεννη η η η σαι η η η κει ει
 αγ γε ε λοι θα αυ μασα ατε εν ου ρα α
 νω ω ^{γ'} ανθρωποι δο ξα ασατε Ε πι 1
 1 1 τη η η ης γης ^{γ'} μα γοι εκ Περσι 1
 δος ⁶ ^λ το τρισσοκλεε ον δω ωρον προσκο μι
 1 1 1 σα α α α τε ^δ ποι με ε νε ες α α
 γραυ λου ου ουν τε ες τον τρι σα γι 1 ον υμνον
 με λω δη η η σα α α α τε ^Δ πα α
 σα α πνοο η ^{γ'} αι νε σα α α ατω το ον
 παν του ου ουρ γε ε ε τη η η ην ^{γ'} ^δ

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὅ ιερεύς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

17-12-2015 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Απολυτίκιου.

Ὕχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

π **Τ**ης Ζα κυν θιου τον γο νον και Αι γι νης
 τον προ ε δρον **Δ**ι τον φρου ρον Μο νης των
Στρο φα α δων **Δ**ι ο νυ υ σι ον α παντες **π**
 τι μη σω μεν συμ φω νως οι πι στοι βο ων τες
 προς αυ τον ει λικρινως **π**σαις λι ταις τους την
 σην μνη μην ε πι τε λου ουν τας **Δ**ι σω ζε και βο
 ων τας σοι **π** δο ξα τω σε δο ξα σαν τι **Δ**ι στω **Δ**
 δο ξα τω σε θιαυ μα στω σαν τι **Δ**ι δο ξα τω
 δω ρη σα με νω σε η μιν πρε σβυν α κοι η
μηη τον **π**

Θεοτοκίου.

Δόξα... Καὶ νῦν... ἔχει
Του Γα βρι ηλφθε γξα

μενουσοι Παρθε νε το χαι ρε ἀσυντη φω νη
 ε σαρκου το οτων ο ολων Δεσποτης πριν εν
 σοι τη α γι α Κι βω τω ἄως ε φη ο δι και
 ος Δα βιδ ἄ ε δειχθης πλα τυ τε ρατωνου ρα
 νων ἄ βαστα σα σα τον Κτιστην σου πριν δο ξα τω
 ε νοι κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ
 θον τι εκ σου ἄ δο ξα τω ε λευ θε ρωσαν τι η
 μας δι α του το ο κουου σου ου ου ου πριν

Απόλυτη.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Ἀναγνώστης: Ἄμην. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἄμην.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ὶκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
δούλων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης,
καὶ πάντων τὸν Ἅγιον, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς,
ώς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν των ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: **Ἀ**μήν.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.